

កម្រិត ២៧

ប្រាជ្ញ និង សាច់

Huot Sarith

Ouk Ratha

letsreadasia.org

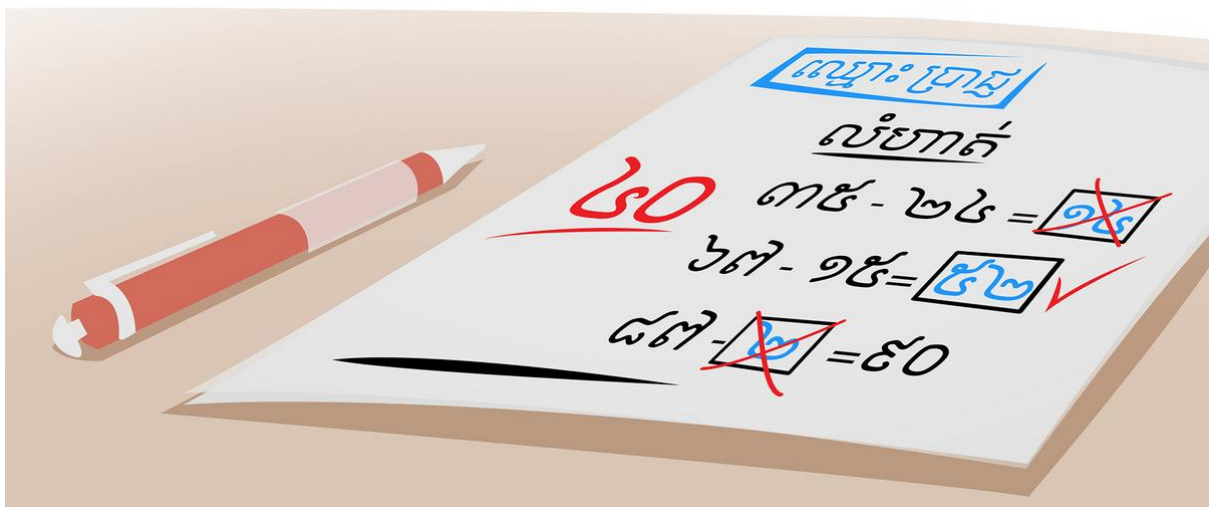
ខ្ញុំបានឈ្មោះប្រាជ្ញរៀននៅថ្នាក់ទី៤«ក»នៃសាលាបឋមសិក្សា
រាំងទ។ ពុកខ្ញុំទៅធ្វើការនៅភ្នំពេញបាត់ៗ។ ម៉ែខ្ញុំទៅធ្វើការនៅផ្ទះ
គ្រួសារមួយ នៅចុងភូមិ។ដូច្នេះខ្ញុំច្រើននៅជាមួយយាយ។

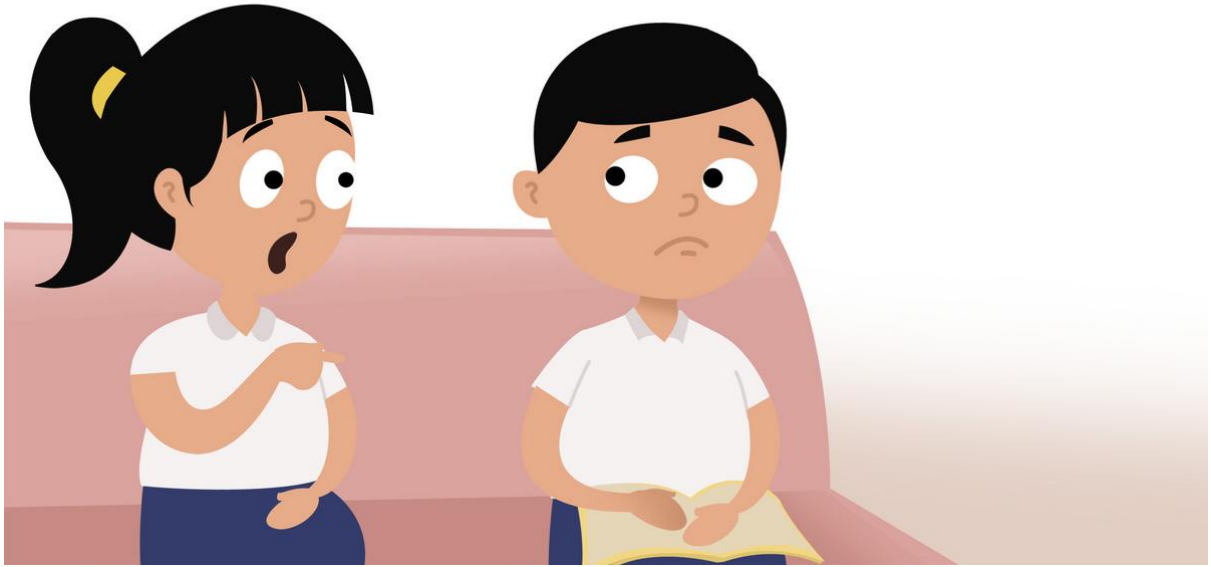
តាំងពីចុងខែឆ្នូមក ខ្ញុំត្រូវសិស្សម្នាក់គំរាមយកលុយជា
រៀងរាល់ថ្ងៃ។ គេឈ្មោះ សាថេ រៀនថ្នាក់ទី៦។ គេហាមខ្ញុំមិនឱ្យ
និយាយប្រាប់គេឡើយ។ បើមិនដូច្នោះគេនឹងមិនឱ្យខ្ញុំបានសុខ
ឡើយ។ ខ្ញុំមិនដឹង ត្រូវធ្វើយ៉ាងណាឡើយ។

ពីពេលនោះមក ខ្ញុំរក្សាលទ្ធិដូចជាស្លឹកៗយ៉ាងម៉េចមិន ដឹង
ទេ! នៅផ្ទះ លំហាត់ដែលម៉ែតែងដាក់ឱ្យធ្វើពេលល្ងាចៗ ក៏ខ្ញុំ
ធ្វើមិនបានល្អដូចមុនៗ។ ឯនៅសាលា ខ្ញុំស្តាប់គ្រូពន្យល់មិន
ចូលសោះ។ តាមធម្មតា រៀនជាមួយអ្នកគ្រូ បីរ៉ាម៉ូ ខ្ញុំឆាប់យល់
ណាស់។

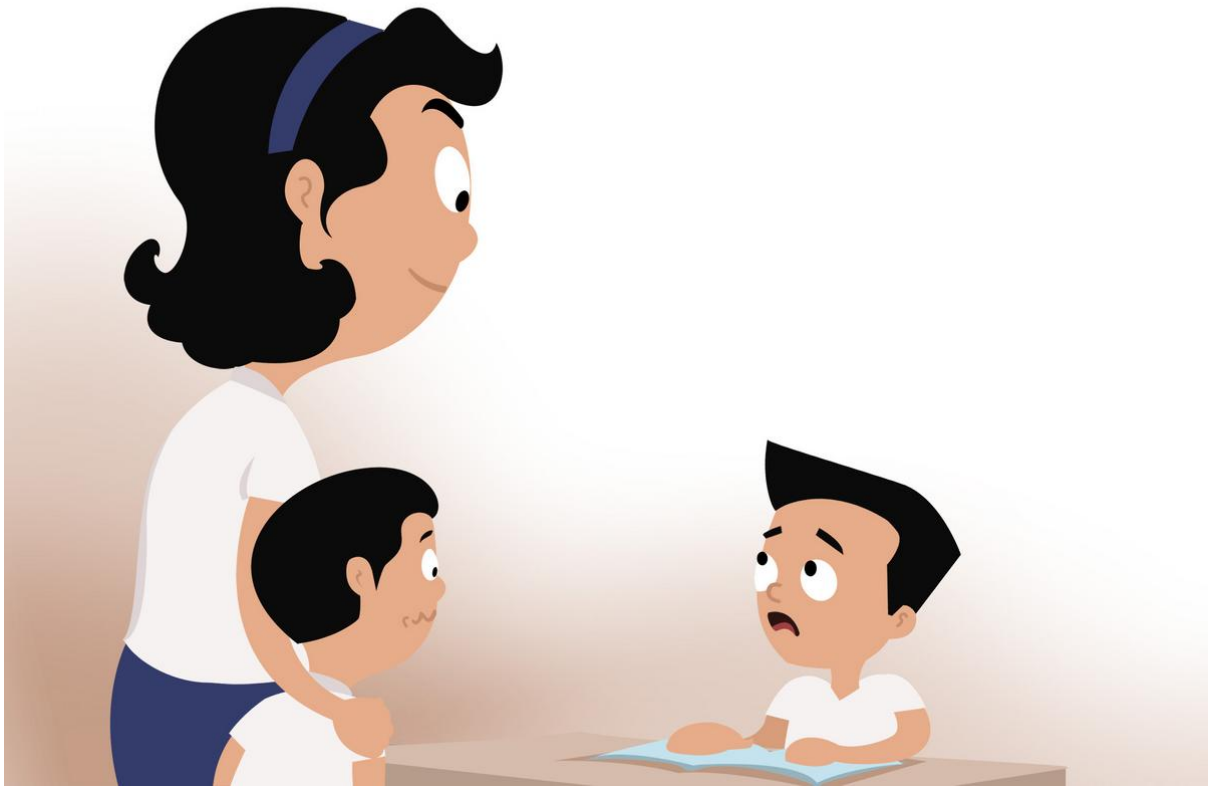
អ្នកគ្រូកំពុងកែកិច្ចការប្រឡងប្រចាំខែមករា។ ពេលនោះគាត់
 ឃើញកិច្ចការខ្ញុំខុសច្រើន ប្លែកពីធម្មតា។ គាត់ក៏ហៅខ្ញុំមក
 សួរនាំ ៖ - ប្រាជ្ញ! កូនមានរឿងអី? ម៉េចបានធ្វើខុសស្ទើរតែគ្រប់
 សំណួរអីចឹង? - អត់មានអីទេអ្នកគ្រូ! (ខ្ញុំឆ្លើយតបទាំងព្រលឹង
 មិននៅក្នុងខ្លួន)

ពេលគាត់សួរ ខ្ញុំហាមាត់និយាយការពិតមិនរួចសោះ។ នេះ
ព្រោះតែខ្ញុំខ្លាច សាចេ វាយធ្វើបាប! ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី អ្នកគ្រូ
ហាក់មិនជឿខ្ញុំទេ។ ព្រោះគាត់បានលួចសួរវេទី ដែលជាមិត្ត
រួមថ្នាក់ដ៏ជិតស្និទ្ធរបស់ខ្ញុំ ។ នាងបានលួចសួរខ្ញុំ ពេលកំពុង
រៀន ៖ - ឯងធ្វើអីខុសបានជាអ្នកគ្រូមកសួរខ្ញុំពីម្សិលមិញ ពេល
ចេញទៅផ្ទះ?

ខ្ញុំមិនបានដឹងថា វេទី លួចតាមដានខ្ញុំពីពេលណាមកទេ។ ខ្ញុំ
ភ្ញាក់ព្រើតពេលអ្នកគ្រូហៅខ្ញុំទៅសួរ៖ - ប្រាជ្ញ! វេទីបានប្រាប់
អ្នកគ្រូថា សាថេ វាយកូនយកលុយ។ ប្រាប់អ្នកគ្រូឲ្យត្រង់មក
មើលថា មែន ឬមិនមែន? ឮសម្តីអ្នកគ្រូ ខ្ញុំស្ទើរគាំងបេះដូង។
ដោយខ្លាច សាថេ ធ្វើបាប ខ្ញុំក៏ឆ្លើយកុហក៖ - មិនពិតទេអ្នកគ្រូ!

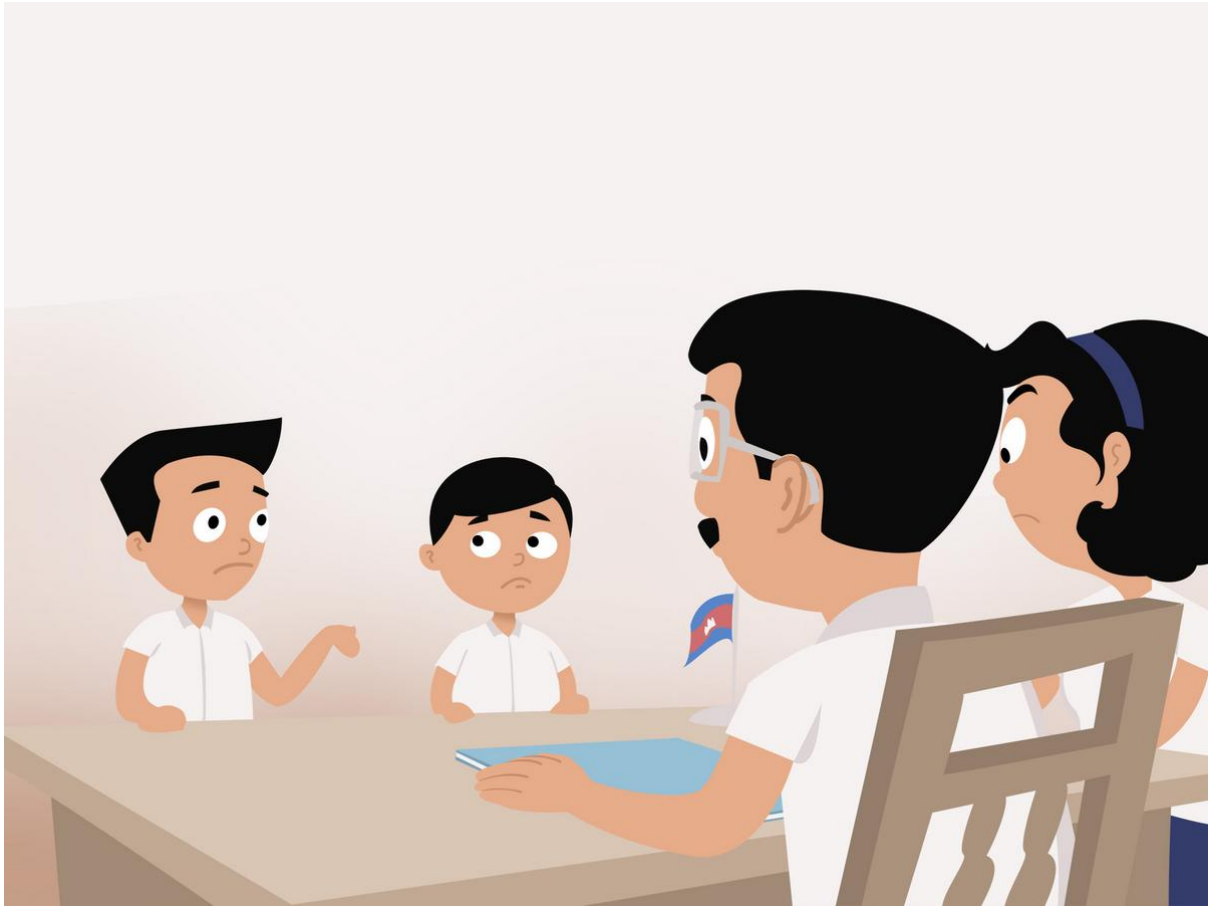
ដោយខ្ញុំនិយាយកុហក អ្នកគ្រូហាក់ខឹងយ៉ាងខ្លាំង។ គាត់ក៏
ដើរចេញទៅ។ ខ្ញុំលួចតាមមើលគាត់ ឃើញ គាត់ទៅរករឿង សា
ថេ។ - សាថេ ម៉េចបានជាឯងវាយប្រាជ្ញយកលុយ? - ខ្ញុំមិនបាន
ធ្វើអីចឹងទេ! - បើឯងមិនសារភាព អ្នកគ្រូនឹងប្រាប់លោកនាយក
ឱ្យចាត់ការឯងមិនខាន។ (អ្នកគ្រូនិយាយគំរាម)

ខ្ញុំបានលួចមើលមុខអ្នកគ្រូ ឃើញមុខគាត់កាចណាស់។
ចំណែក សាចេ មុខឡើងស្លេកអែ! ប៉ុន្តែគេនៅតែមិន ព្រម
សារភាព។ ដោយខឹងពេក អ្នកគ្រូក៏ដើររ៉ុយសំដៅទៅទីចាត់ការ។
ពេលឃើញខ្ញុំ សាចេ ស្ទុះរឿងសំដៅមករកវាយខ្ញុំ។ មុខគេដូច
បិសាចអីចឹង។ ខ្ញុំភ័យពេក ក៏ស្រែក និងរត់រកអ្នកគ្រូជួយ។

សាចេ ក្តាប់ដៃយ៉ាងណែន។ គេខឹងណាស់ ប៉ុន្តែគេមិនហ៊ានវាយ
ខ្ញុំមុខអ្នកគ្រូទេ។ អ្នកគ្រូ ក៏ហៅពួកយើងទៅទីចាត់ការ។ - មើល
សាចេ! ម៉េចបានចង់វាយប្រាជ្ញ? (នាយកសាលាសួរ សាចេ) -
មកពីវាបង្ខូចខ្ញុំថា យកលុយវា។ - មើលប្រាជ្ញ! សាចេ មានយក
លុយពីចៅទេ? (នាយកសាលាសួរខ្ញុំ)

លើកនេះ ខ្ញុំមិនអាចលាក់បានទៀតទេ។ ខ្ញុំខ្លាច សាចេ វាយ
ស្លាប់បើមិននិយាយការពិត។ - បានលោកគ្រូ! សាចេ យក
លុយខ្ញុំរាល់ថ្ងៃ តាំងពីចុងខែឆ្នូម៉្លេះ។ - ឯងនិយាយកុហក!
ខ្ញុំមិនដែលយកលុយឯងទេ កុំជឿវាលោកគ្រូ! - បើឯងមិន
ឆ្លើយការពិត។ លោកគ្រូនឹងហៅអាណាព្យាបាលពួកឯងមក
ជួប។ គ្រូប្រាប់ឲ្យហើយ បើ ប្រាជ្ញ រឬសតែបន្តិច ឯងជាអ្នក
ទទួលខុសត្រូវ។ ឮទេ?

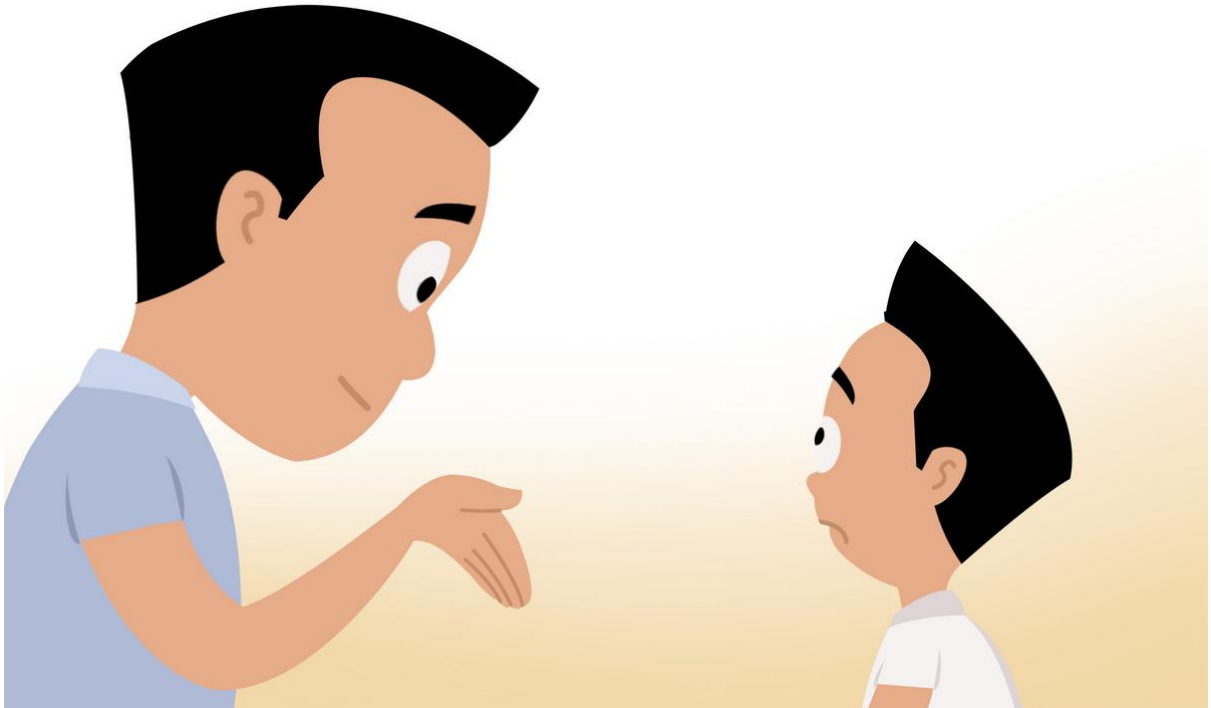
លោកនាយកបានសរសេរសំបុត្រអញ្ជើញអាណាព្យាបាលសា
ថេ និងម្តាយខ្ញុំ។ នៅព្រឹកថ្ងៃបន្ទាប់ អ្នកគ្រូបានជូនខ្ញុំទៅផ្ទះ។
គាត់ក៏ឆ្លៀតយកសំបុត្រជូនអាណាព្យាបាលខ្ញុំនិងសាថេផង។
ពីព្រោះផ្លូវទៅផ្ទះគាត់ កាត់មុខផ្ទះពួកយើង។ នៅតាមផ្លូវ គាត់
ហាមខ្ញុំមិនឱ្យដើរលេងទេ ព្រោះខ្លាចសាថេ ស្ទាក់វាយ។

ព្រឹកស្អែកឡើង ម៉ែនាំខ្ញុំទៅទីចាត់ការ។ ពេលទៅដល់ ខ្ញុំឃើញ
អ្នកគ្រូ បីរ៉ាម៉ូ នាយកសាលា និងលោកគ្រូរបស់ សាថេ ។
ពួកគាត់អង្គុយចាំយើងនៅទីនោះស្រេចបាត់ទៅហើយ។ -
អញ្ជើញចូលមកក្នុងស្រី! (នាយកសាលាហៅម៉ែខ្ញុំចូលក្នុង
ទីចាត់ការ) សូមរង់ចាំបន្តិច!

មិនយូរប៉ុន្មាន សាថេ និងប៉ារបស់គេក៏មកដល់។ មុខ សាថេ
ដូចជាស្លេកខុសពីធម្មតា។ ម៉ែខ្ញុំភ្ញាក់ព្រើត ពេលបានឃើញ សា
ថេនិងប៉ារបស់គេមកដែរ។ ពេលជុំគ្នាហើយ លោកនាយកក៏
ចាប់ផ្តើមរៀបរាប់អំពីរឿងរ៉ាវ ។

ពេលបានឮរឿងនេះ ម៉ែខ្ញុំនិយាយអ្វីក៏មិនចេញ។ ចំណែក ប៉ា
សាថេខឹងយ៉ាងខ្លាំង។ មិនគួរណា កូនគាត់ធ្វើរឿងអីចឹងសោះ។
គាត់ក៏សួរកូនរកខុសត្រូវ ដោយសម្តីម៉ាត់ៗ៖ - មើលសាថេ!
ប្រាប់ឱ្យត្រង់មកមើល។ កូនបាន ធ្វើអីចឹងមែន ឬអត់ ?

ឮសំណួរភ្លាម សាចេចាប់ផ្តើមស្នេហាបបួរមាត់ និយាយទាក់ៗ -
មកពីប៉ាយកក្រដាសលំហាត់ខ្ញុំឲ្យទៅវា ហើយសរសើរវាទៀត។
ទើបខ្ញុំចង់ធ្វើបាបវា! - លំហាត់ថ្នាក់ទី៤ហ្នឹង កូនលែងរៀន
ទៀតហើយ។ ប៉ាក៏ឱ្យមីងឯងយកឱ្យកូនគាត់រៀន។ មីងឯង
មិនសូវចេះអក្សរទេ ទើបប៉ាជួយមើលថា កូនគាត់ធ្វើត្រូវឬខុស។

- ខ្ញុំម៉េចដឹង! បើខ្ញុំឮតែប៉ា និងមីងសរសើររាតែរហូត។ ថាវាធ្វើលំហាត់ត្រូវ។ - ឥឡូវកូនដឹងហើយ! ឈប់ខឹងឬនៅ? - សុំទោសប៉ា! កូនខុសហើយ។ - មិនបាច់សុំទោសប៉ាទេ! សុំទោសប្រាជ្ញ និងលោកគ្រូ អ្នកគ្រូទៅ!

គេក៏បែរមកសុំទោសខ្ញុំ និងលោកគ្រូ អ្នកគ្រូទាំងអស់នៅ
ទីនោះ។ គ្រប់គ្នាក៏ទទួលយក ការសុំទោសនេះ។ ព្រោះ សាចេ
ក៏ជាសិស្សឆ្លើមម្នាក់របស់សាលាដែរ។ គេក៏មិនដែលធ្វើកំហុស
អ្វី លើកលែងតែកំហុសមួយនេះដែរ។ ម្តាយខ្ញុំរកពាក្យថ្លែងមិន
ចេញ។ ម្ខាងជាកូនបង្កើត ម្ខាងជាក្មេងដែលគាត់មើលថែតាំងពី
តូច។

ពេលឃើញម្តាយខ្ញុំយំ សាចេក៏ពិបាកចិត្តដែរ។ មើលទៅ គេ
ស្រលាញ់ម្តាយខ្ញុំណាស់។ គេនិយាយ ល្អងលោមគាត់។ - មីង
ឈប់យំទៅ! ខ្ញុំសន្យាថា មិនធ្វើបាបប្រាជ្ញទៀតទេ ! ហើយ
ពេលមកសាលា ខ្ញុំតាមមើលថែគេជំនួសមីង។

ម៉ែខ្ញុំអរណាស់ពេលបានឮសម្ដីនេះ។ គាត់បាននិយាយអរគុណ
សាច់ និងដាស់តឿនខ្ញុំ ៖ - ថ្ងៃក្រោយ ពេលមានរឿងអ្វីមួយ កូន
ត្រូវប្រាប់ចាស់ទុំ។ នៅសាលាកូនត្រូវប្រាប់ លោកគ្រូអ្នកគ្រូ។
នៅផ្ទះ កូនត្រូវប្រាប់ម៉ែ និងលោកយាយ។ កូនមិនត្រូវលាក់ទេ
នេះសំណាងហើយដែលមិនមានរឿងធំ។

ចំណែកខាងសាលាក៏មិនដេញដោលវែងឆ្ងាយដែរ។
លោកនាយកគ្រាន់តែដាស់តឿនសាចេ កុំឱ្យធ្វើដូច្នេះទៀត។
តែបើមានលើកក្រោយសាលានឹងចាត់ការតាមបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង
របស់ សាលាមិនខាន។ ក្រោយពីសម្រួលគ្នាហើយ ប៉ាសា
ចេ និងម៉ែខ្ញុំក៏ត្រលប់ទៅផ្ទះវិញទៅ។ ចំណែកពួកយើងក៏ត្រូវ
ចូលរៀនវិញដែរ។

ពេលចេញលេង សាច់បានឱ្យសំបុត្រមកខ្ញុំមួយច្បាប់។ ខ្ញុំក៏
បើកមើល ៖ «ប្រាជ្ញឱ្យបង សុំទោស។ បងមិនគួរធ្វើបាបប្អូន
សោះ។ ការពិត លុយដែលបងយកពីប្អូន បងបានរក្សា ទុកវា។
បងមិនបានចាយវាទេ។ នេះលុយរបស់ប្អូនទាំងអស់ដែលបង
យកពីប្អូន។»។

ពេលឃើញលុយរបស់ខ្លួន ខ្ញុំសប្បាយចិត្តណាស់។ ខ្ញុំក៏
រាប់គុណមើលឃើញគ្រប់ចំនួន! នេះរាប់ថា ខ្ញុំសន្សំវាចុះ។
ចំណែកវេទី នាងក៏រីករាយមិនស្ទើរដែរ។ ព្រោះពួកយើងខាន
និយាយលេងជាមួយគ្នាយូរមកហើយ។ នៅមានរឿងល្អជាច្រើន
ទៀតដែលខ្ញុំត្រូវរៀបរាប់ប្រាប់អ្នកទាំងអស់គ្នា។ ប៉ុន្តែដោយសារ
ពេលវេលាមិនអំណោយផល ខ្ញុំសូមគោរពលាតែប៉ុណ្ណោះសិន
ចុះ។

Brought to you by

The Asia Foundation

Let's Read! is an initiative of The Asia Foundation's Books for Asia program that fosters young readers in Asia. booksforasia.org

To read more books like this and get further information about this book, visit letsreadasia.org

Original Story

Prach and Sathae, author: Huot Sarith. illustrator: Ouk Ratha.

Published by The Asia Foundation, <https://www.letsreadasia.org> ©

The Asia Foundation. Released under CC BY 4.0.

This work is a modified version of the original story. © The Asia Foundation, 2018. Some rights reserved. Released under CC BY 4.0.

For full terms of use and attribution,

<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Contributing translators: Somey Chheang

តើប្អូនចាំបានប៉ុណ្ណាដែរ?

១. ប្រាជ្ញ វេទី និងសាច់ ជាមិត្តភក្តិរួមថ្នាក់ដែលជិតស្និទ្ធនឹងគ្នា។

ក. ត្រូវ

ខ. ខុស

២. ការគំរាមយកលុយរបស់សាច់ បានធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ការសិក្សារបស់ប្រាជ្ញ។

ក. ត្រូវ

ខ. ខុស

៣. ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគ្រូបីរូបម្តងថា សាច់បានគំរាមធ្វើបាបប្រាជ្ញ?

ក. ប្រាជ្ញប្រាប់អ្នកគ្រូ ពេលគាត់ហៅប្រាជ្ញទៅសួរ។

ខ. សាច់ទៅសារភាពចំពោះមុខអ្នកគ្រូ។

គ. វេទីជាអ្នកទៅប្រាប់អ្នកគ្រូ។

៤. លោកនាយកសាលាបានសរសេរ _____ ឱ្យទៅអាណាព្យាបាលរបស់សាច់ និងប្រាជ្ញ។

ក. សំបុត្រអញ្ជើញ

ខ. សំបុត្រពេទ្យ

គ. សំបុត្រសុំទោស

ប្រាជ្ញ និង សាច់

៥. ពេលទៅដល់ទីចាត់ការជាមួយម៉ែ ប្រាជ្ញឃើញមានមនុស្សបីនាក់នៅក្នុងបន្ទប់ លើកលែងតែ៖

- ក. លោកគ្រូរបស់សាថេ
- ខ. ប៉ារបស់សាថេ
- គ. អ្នកគ្រូ ប៊ីរ៉ាម៉ូ
- ឃ. នាយកសាលា

៦. មូលហេតុអ្វីដែលធ្វើឱ្យសាថេ ចង់ទៅធ្វើបាបប្រាជ្ញ?

- ក. សាថេច្រណែន ដែលប៉ារបស់គេសរសើរតែប្រាជ្ញ។
- ខ. សាថេមិនចូលចិត្តម្តាយរបស់ប្រាជ្ញ។
- គ. សាថេតែងតែធ្វើបាបសិស្សដទៃនៅសាលា ជារៀងៗ។

៧. ម្តាយរបស់ប្រាជ្ញ បាន _____ ប្រាជ្ញថា៖ «ថ្ងៃក្រោយ ពេលមានរឿងអ្វីមួយ កូនត្រូវប្រាប់ចាស់ទុំ។»

- ក. គំរាម
- ខ. សន្យា
- គ. ដាស់តឿន

៨. សាថេបានសុំទោសប្រាជ្ញ ប៉ុន្តែគេបានចាយលុយដែលបានពីប្រាជ្ញ អស់ទៅហើយ។

- ក. ត្រូវ
- ខ. ខុស

ចម្លើយ

១. ខ

២. ក

៣. គ

៤. ក

៥. ខ

៦. ក

៧. គ

៨. ខ

